

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Táboře rozhodl samosoudcem Mgr. Martinem Prokopem v hlavním líčení konaném dne 10. ledna 2023

takto:

Obžalovaný

[celé jméno obžalovaného], narozen [datum] v [obec], trvale bytem [adresa obžalovaného], nyní bytem u [jméno] a [jméno] [příjmení], [ulice a číslo], [PSC] [obec],

je vinen, že

1) v blíže nezjištěné době nejméně od začátku roku 2020 do měsíce listopadu 2021 v Táboře, prodal drogu pervitin s obsahem účinné látky metamfetamin (+) -1-fenylmethylaminopropan, což je zakázaná psychotropní látka uvedená v příloze č. 5, seznamu psychotropních látek č. 5 Nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových látek, přičemž distribuce této látky za účelem toxikomanského zneužití je zakázána, čehož si byl obviněný vědom, a to:

- [jméno] [příjmení], [datum narození], trvale bytem [anonymizováno] [adresa], [obec] - v jednom případě prodal drogu pervitin v množství 1 g za částku 2 000 Kč,

- [jméno] [příjmení], [datum narození] v [obec], trvale bytem [adresa] [anonymizováno] [obec] - ve dvou případech prodal drogu pervitin v množství 0,2 g za částku 500 Kč a ve třech případech prodal drogu pervitin v množství 0,5 g za částku 1 000 Kč,

2) s nyní již pravomocně odsouzenou [jméno] [příjmení], narozenou [datum] v [obec], nezaměstnanou, trvale bytem [adresa], nyní bytem [adresa obžalovaného],

v přesně nezjištěné době – kolem poloviny prosince 2021, bez použití násilí, zřejmě za použití klíče, jenž si opatřili bez vědomí majitelky bytu, vnikli do bytu [číslo] ve 2. nadzemním podlaží domu [adresa] v [obec], [anonymizováno] ulici, majitelky [jméno] [příjmení], [datum narození], a v tomto bytě bez právního důvodu pobývali až do 6. 1. 2022, kdy byli z bytu vykázáni Policií ČR,

tedy

ad 1) neoprávněně jinému prodal psychotropní látku,

ad 2) úmyslným společným jednáním dvou osob protiprávně obsadil byt jiného,

čímž spáchal

ad 1) přečin nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 trestního zákoníku,

ad 2) přečin neoprávněný zásah do práva k domu, bytu nebo k nebytovému prostoru podle § 208 odst. 1 trestního zákoníku ve formě spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 283 odst. 1 trestního zákoníku za užití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 15 (patnáct) měsíců nepodmíněně.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznic s ostrahou.

Odůvodnění:

Dokazováním v hlavním líčení byl zjištěn skutkový stav tak, jak je popsán ve výrokové části tohoto rozsudku.

I. Důkazní situace

1. V hlavním líčení byl vyslechnut obžalovaný [celé jméno obžalovaného]. Jako svědkyně byly slyšeny [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení]. Čteny byly úřední záznamy o podaných vysvětleních svědků [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení]. Dále byly provedeny listinné důkazy, jejichž podstatný obsah je citován níže.

2. Obžalovaný doznal skutek pod bodem 2) výroku rozsudku (věci původně vedené pod sp. zn. 3 T 137/2022), tedy neoprávněné užívání bytu v [anonymizováno] ulici v [obec], majitelky [jméno] [příjmení]. V bytě nejprve bydleli podle předpisů, měli nájemní smlouvu, pak se nepohodli s paní majitelkou. Bývalá přítelkyně [jméno] [příjmení] se údajně šla ještě podívat do schránky, jestli tam nemají poštu, a našla tam klíče od bytu, který předtím užívali. Šla dovnitř a napsala obžalovanému, ať do bytu přijde. Obžalovaný jí řekl, že je to trestné, ale nakonec jsem tam s ní bydlel. Odpovídá, že byli v bytě od prosince 2021 do ledna 2022. Věděl, jak se [jméno] [příjmení] dostala ke klíčům.

3. Naopak popřel skutek pod bodem 1) výroku rozsudku (věc vedenou pod sp. zn. 3 T 90/2022), tedy distribuci drog. K této části uvedl, že žádného [příjmení] nezná, pouze mu na policii řekli, že u něj našli pervitin a [příjmení] podle jediné fotografie identifikoval obžalovaného. Na nádraží jsem nikomu v životě pervitin neprodal, je pouze konzument. Pokud jde o předávky drog [jméno] [příjmení], ta to obrátila celé proti obžalovanému. [příjmení] [jméno] [příjmení] bydleli v [anonymizováno] a tam obžalovanému sdělila, že matka chce jej a, „všechny kluky od nich“ dostat do, „kriminálu.“ [příjmení] [jméno] [příjmení] se ví, že nakupuje a prodává drogy, už měla dávno sedět. Má rakovinu, přitom je zdravá, užívá pervitin, prodává a je na svobodě. K dotazu proč by jej měla chtít dostat do vězení, obžalovaný uvedl, že když bydleli na [příjmení] ulici u paní [příjmení], [jméno] [příjmení] přijela odněkud s drogami, tak jí onen pervitin. Asi proto. Naopak, ona prodávala jemu. [jméno] [příjmení] je taky narkomanka, užívali drogy společně, když bydleli ve společné domácnosti. Napodobeninu pervitinu tam nikdy nepřipravoval, neprodával, to by neudělal.

4. Pokud jde o závěr o vině skutkem pod bodem 2) výroku rozsudku, obžalovaný je usvědčován jednak poškozená [jméno] [příjmení]. Ta popsala, že s obžalovanou [jméno] [příjmení] dne

5. 8. 2021 sepsala nájemní. [příjmení] uhradila nájem pouze za srpen 2021, za září a říjen již nikoli. Proto s ní svědkyně ukončila nájemní smlouvu ke dni 24. 10. 2021. Dne 24. 10. 2021 poškozená byt přebírala spolu s dvěma klíči, zjistila poškození vybavení bytu a s [příjmení] se domluvily na náhradě škody. Poté vynosila z bytu velké množství odpadků, uzamkla jej a odjela zpět do [obec]. Žádný klíč od předmětného bytu poškozená do schránky nevhodila. Dne 4. 1. 2022 správce a domovník [jméno] [příjmení] poškozenou upozornil, že její nájemníci v předmětném bytě dělají velký hluk, a požádal ji o intervenci. Od října 2021 však v bytě nikdo být neměl. Proto svědkyně 6. 1. 2022 přijela do [obec] a přivolala na místo policii, která v bytě našla [jméno] [příjmení] a obžalovaného [celé jméno obžalovaného], jakož i tři další lidi. Obžalovaný [celé jméno obžalovaného] se poškozené při odchodu z bytu omluvil a slíbil nahradit škodu. [jméno] [příjmení] potvrdila, že oba v bytě bydleli okolo Silvestra 2021, byla k nim (údajně) pozvána na návštěvu, na zvonku měla jmenovku, nevěděla, že tam bydlí nelegálně. Na čl. 26 spisu figuruje protokol o převzetí bytu odsouzenou [příjmení] a na čl. 28 spisu ukončení nájmu dohodou stran, datované 24. 10. 2022. V e-mailu na čl. 29 spisu informuje dne 6. 1. 2022 správce domu poškozenou, že v jejím bytě někdo bydlí a dělá hluk, téhož dne na místo dorazila hlídka policie a v bytě byla zajištěna [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [celé jméno obžalovaného] (čl. 47 spisu). Je tedy zřejmé, že obžalovaný spolu s již odsouzenou [jméno] [příjmení] předmětný byt protiprávně obsadili. Je lhostejno zda s klíči, které si nechali vyrobit či využili nepozornosti majitelky a jednu sadu klíčů si ponechali. Spáchali tedy přečin neoprávněný zásah do práva k domu, bytu nebo k nebytovému prostoru podle § 208 odst. 1 trestního zákoníku ve formě spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku.

5. Pokud jde o závěr o vině skutkem pod bodem 1) výroku rozsudku, tedy o přečin nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 trestního zákoníku, obžalovaného usvědčuje primárně sama svědkyně [jméno] [příjmení], která soudu uvedla, že obžalovaný [celé jméno obžalovaného] bydlel v patře pod ní s rodinou, pomáhala mu finančně, neměl na jídlo. Nabízel jí k prodeji drogy, asi v pěti případech. Prodal jí asi třikrát za 1 000 Kč a pak asi dvakrát za 500 Kč. Množství, které uvedla v protokolu o výslechu z přípravného řízení jako na čl. 47 spisu, odpovídá, bylo to v pěti případech. Kvalita nebyla nic moc. Lidi, co ho znají, říkali, že to něčím řezal, ale ona o tom sama neví. Svědkyně se s ním moc stýkat nechtěla, pak ho vystěhovali.

K dotazu, zda prodával obžalovaný pervitin na nádraží svědkyně uvedla, že ví z doslechu, že na nádraží prodával hodně, i ho tam viděla. Slyšela to od Romů z jeho okolí, jména neví, nezná je všechny.

Neví o tom, že by spolu měli nějaký spor. Naopak, když za ní přišla jeho žena, že nemají na jídlo, snažila se jí pomoci. Žádnou rozepří neměli, není pravdou, že by jí ukradl pervitin.

6. Obžalovaný je dále nepřímou usvědčován svědkyní [jméno] [příjmení], která se od celé věci (potažmo obžalovaného i matky) do značné míry distancovala s tím, že nyní je na proti toxikomanickém léčení v Červeném dvoře, neboť v tu dobu byla také uživatelkou drog. Nyní je čistá. Myslí si, že si obžalovaný s matkou ([jméno] [anonymizováno]) předávali drogy navzájem.

Matka jí několikrát říkala, že od obžalovaného [celé jméno obžalovaného] drogy má, na druhou stranu ona své matce už nic nevěří. Jak to tam bylo, vědí jen oni dva. U předávek nikdy nebyla, matka šla vždycky buď za ním před dům nebo do chodby. Ví, že [celé jméno obžalovaného] jakýsi mladým klukům prodával napodobeninu pervitinu, vydělával si tím na skutečný pervitin. Neví, že by někomu prodával opravdový pervitin. Není ovšem pravda, že by [jméno] [celé jméno obžalovaného] řekla, že ho matka chce dostat do kriminálu. Matka s ním vycházela dobře, nemyslí si, že by se mu chtěla mstít.

7. Čtena byla výpověď [jméno] [příjmení], která uvedla jen to, že je uživatelkou drog a jako přítelkyně obžalovaného se odmítla vyjádřit k tomu, zda od něj měla drogy.

8. Obžalovaný byl dále stíhán pro předávku pervitinu svědku [jméno] [příjmení]. Ten u výslechu v postavení svědka na policii uvedl, že někdy v listopadu 2021 se pohádal s partnerkou a jel do Tábora s tím, že si sežene nějaký pervitin. Na autobusovém nádraží, v místě odjezdu dálkových autobusů uviděl stát [příjmení], který mu připadal jako typ člověka, který by u sebe mohl něco mít. Předtím ho již v Táboře několikrát viděl. Zeptal se ho, jestli něco nemá, onen Róm mu řekl, že ano a šli spolu dolů k Jordánu, kde vytáhl z náprsní kapsy sáček, ve kterém měl pervitin. Řekl si o 2 000 Kč za 1 g. Svědek si jej hned aplikoval, a že za to chce dva tisíce. Svědek souhlasil, zaplatil a na veřejných záchodcích v OD Dvořák si pervitin hned aplikoval. Pervitin byl žluté barvy, spíše krystalický, jeho kvalita byla dobrá, hned to fungovalo. Cítil se v pohodě, hned na všechno zapomněl. Pak jel autobusem do Tesca na Soběslavské ulici, kde udělal „blbost“ a ukradl trenýrky. Policistům při zadržení vydal zbytek pervitinu, který měl u sebe, a ještě zbytek marihuany pro vlastní potřebu.

Rom, od kterého měl drogu, byl hodně vysoký, asi o hlavu vyšší než on, měl tmavou pleť a myslí, že mu odstávaly uši. Měl na sobě zimní bundu světlejší barvy s kapucí a s kožichem.

9. Soud konstatuje, že v tomto jediném bodě, týkajícím se [jméno] [příjmení] váhal, zda skutek nevyпустить. Policie totiž v přípravném řízení skutečně pochybila a po podání vysvětlení ukázala fotografii obžalovaného, který byl z prodeje pervitinu na nádraží v Táboře podezřelý, aniž by byly splněny podmínky pro provedení rekonice. Soud však nenašel dostatek prostoru pro takové rozhodnutí, nedokázal by je odůvodnit. Jak uvedeno výše, svědkyně [příjmení] soudu uvedla, že ví od Romů z okolí obžalovaného, že hodně prodával na nádraží, i ho tam viděla. Svědek [příjmení] nejprve popsal pachatele, od kterého pervitin na nádraží koupil, a teprve poté potvrdil identitu. Měl být velmi vysoký (svědek uvádí 195 cm), odstávaly mu uši a na sobě měl zimní bundu světlejší barvy s kapucí a kožichem. Obžalovaný je opravdu velmi výrazně vysoký, velmi jasně mu odstávají uši a přišel k hlavnímu líčení dne 22. 11. 2022 ve stejné zimní bundě, kterou líčí svědek [příjmení], výrazné, pro muže neobvyklé, s velkou kapucí s kožichem. Svědku [příjmení] jistě policie neukazovala snímek bundy, přesto věděl, že ji nosí a obžalovaný tak bezděky ujistil soud, že vedle [jméno] [příjmení] prodal pervitin i této osobě.

10. Z uvedeného je nutno uzavřít, že obžalovaný tím, že neoprávněně prodal [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] psychotropní látku pervitin s obsahem účinné látky metamfetamin, spáchal přečin nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 trestního zákoníku.

II. Výrok o trestu

11. Při výroku o druhu a výměře trestu soud bere v úvahu kritéria stanovená § 38 a § 39 trestního zákoníku, tedy jednak povahu a závažnost projednávaného trestného činu a jednak poměry pachatele, tj. zásadu přiměřenosti (proporcionality) trestní sankce v širším slova smyslu, jednak také požadavek tzv. subsidiarity trestní sankce (§ 38 odst. 1, 2 trestního zákoníku). Při stanovení druhu trestu a jeho výměry pak soud přihlédne ve smyslu § 39 odst. 1, 2 trestního zákoníku k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu (jenž jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem). Dále soud přihlédne k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy. Mimoto soud přihlédne k chování pachatele po činu, zejména k jeho snaze nahradit škodu nebo odstranit jiné škodlivé následky činu. Přihlédne též k jeho postoji k trestnému činu v trestním řízení, zda sjednal dohodu o vině a trestu, prohlásil svou vinu nebo označil rozhodné skutečnosti za nesporné. Přihlédne konečně k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život obžalovaného. Soud mimoto posuzuje existenci polehčujících a přitěžujících okolností, jak je definuje ustanovení § 41 a § 42 trestního zákoníku.

12. Soud konstatuje, že obžalovanému polehčuje doznání k jednání, právně kvalifikovanému jako přečin podle § 208 odst. 1 trestního zákoníku. Prodej pervitinu popřel. Lze tedy hovořit pouze o částečné polehčující okolnosti ve formě doznání. Přitěžuje mu předchozí recidiva. Až dosud byl třikrát soudně postihován, jednání se dopustil ve zkušební době podmíněného odsouzení. Šlo-li by pouze o neoprávněný zásah do práva k domu, bytu nebo k nebytovému prostoru, soud by uvažoval o dalším trestu výchovném, mnohem závažnějším je však distribuce pervitinu. Drogy, na níž je navázána podstatná část majetkové kriminality, páchané právě za účelem nákupu. Na rozdíl od prvního jeho trestného činu je drogový delikt opravdu závažný, neboť prodej pervitinu má destruktivní vliv na celou místní komunitu, způsobuje rostoucí kriminalitu osob závislých na jeho konzumaci. Za situace, kdy se obžalovanému ukládají výchovné tresty v minulosti minuly účinkem, již bylo na místě sáhnout po trestu represivním. V sazbě 1 rok až 5 let odnětí svobody mu byl trest ukládán ještě při spodní hranici trestní sazby. Pro jeho výkon byl zařazen do věznice mírnějšího typu, tedy s ostrahou.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je přípustné odvolání do osmi dnů od doručení opisu rozsudku prostřednictvím Okresního soudu v Táboře ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích.

Rozsudek může odvoláním napadnout

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se jej přímo dotýká
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může ho napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce, toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh, a to ve lhůtě, v níž může podat odvolání obžalovaný. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný omezen ve svéprávnosti, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho opatrovník a obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě, v níž je lze podat, nebo v další lhůtě stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně odůvodněno, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda ho podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Právo podat odvolání nepřísluší tomu, kdo se ho výslovně vzdal. Odvolání je nutno podat ve třech vyhotoveních.

Tábor 10. ledna 2023

Mgr. Martin Prokop
předseda soudu

Rozhodnutí nabylo právní moci dne 15. března 2023.